

Betydning, at Sogneraadet ikke, naar de andre Udveie til at skaffe Penge briste, uden Approbation kan paaligne et større Beløb paa Beboerne for et enkelt Aar. Noget reel Betydning troer jeg saaledes dog, at Utra g vil beholde, efterat denne Endring er vedtagen, og Bladsen vil i alle Tilfælde ikke staae tom, hvorden for de andre communale Autoriteters Vedkommende er udfyldt. Helt ussler jeg naturligvis, at Hjerdebelen bliver bibeholdt, men dog lægger jeg ikke saa stor Vægt paa, at denne Quota fastholdes, at jeg bestemt skulde modsætte mig Vedtagelsen af dette Forslag. — Endringsforslaget under Nr. 12 kan jeg ganske tiltræde, idet jeg i Landstinget har gjort opmærksom paa det Uheldige i at forandre Folkethingets Vedtagelse i dette Punkt. — Endringsforslaget under Nr. 13 finder jeg heller ikke nogen Anledning til at modsætte mig, da det forekommer mig, at der paa andre Punkter er givet tilstrækkelig Myndighed, saavel for Amtmanden i første Instants som for Ministeren i anden Instants til at raade God paa, at Amtsraadet forlaster Bestemmelser, som det rettelig paa hviler det at vedtage. Ligeledes kan jeg ganske tiltræde Endringsforslaget under Nr. 15 til § 50, og det netop af de Grunde, som den ærede Ordfører har anført. Det forekommer mig, at, hvor der er saamegen Tvivl tilstede, som det har viist sig, at der endnu i dette Dieblif er om, paa hvilken Maade en Indkomstskat rettelig skal lægges, er det noget besynderligt forud at ville binde den communale Beskatning, eller rettere Fordelingen paa Communen af en saadan Indkomstskat. — Til § 26 har den ærede Ordfører stillet et Endringsforslag, som jo i det Væsentlige er en Tydeliggjørelse af, hvad der allerede findes i Lovudkastet, og jeg kan ganske tiltræde dette Endringsforslag. Det samme gjælder om Endringsforslaget til § 32 af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Bønsøkke). Det er en Udvidelse af den Ret, som Lovudkastet nu tilbæler Sogneraadene til at lade afholde Licitationer paa egen Haand, en Udvidelse, som jeg finder fuldstændig i sin Orden. Derimod er det — jeg kunde fristes til at sige — en Selvsølge, at jeg maa modsætte mig Endringsforslaget til § 16 under Nr. 1.

Jeg kommer nu til det, som jeg anseer for at være Hovedpunktet af det, som er bragt under Forhandling idag; det er Endringsforslaget til § 46. Jeg har ikke stillet dette Endringsforslag for at føre Lovens Bestemmelser tilbage til, hvad jeg oprindeligt havde foreslaaet. Jeg er, som det ærede Thing og det ærede Udvalg ville vide, gaaet ind paa, hvad Folkethinget tidligere havde vedtaget med Hensyn til Bestemmelserne i § 46 om Befordringsgodtgjørelse til Amtsraadets Medlemmer. Jeg har endogsaa i Landstinget søgt at forhindre en Forandring i dette Punkt, og Grunden, hvorfor jeg har stillet dette Endringsforslag, er, at jeg ligesom den ærede Ordfører antager, at det netop vil være om dette, i mine Tanker, mindre betydnende Punkt, at Uenigheden vil vise sig stærkest, og jeg tør sige meget stærkt imellem Rigsdagens to Afbelinger. Da hverken Landstingets eller Folkethingets Vedtagelse for mig er nogen Hindring for at modtage Loven, idet jeg, som sagt, ikke tillægger den hele Bestemmelse nogen særdeles stor Betydning, er det forekommet mig, at det nærmest var mig, der skulde bygge Broen mellem Thingenes afvigende Beslutninger. Jeg har haft en ganske særlig Grund til allerede paa Sagens nuværende Trin at gjøre dette Forsøg istedetfor at henwise Mæglingsforsøgene til et senere Trin, ikke alene, fordi det forekommer mig, at dette Spørgsmaal efter min Betragtning ikke er stort nok til at være Gmne for et eventuelt Fællesudvalg, men ogsaa, fordi jeg er i overmaade stor Tvivl om, hvorvidt der vil blive Tid til en saadan Forhandling, saa at det altsaa for mig gjælder om at faae Sikkerhed for, at Lovudkastet overhovedet kan blive særbdigt. Jeg vil sætte særdeles stor Priis paa, at mit Endringsforslag vedtages, ikke paa Grund af Bestemmelsen i og for sig, men for itide at sikke en Overenskomst om dette Punkt, hvor jeg har Grund til at antage, at den største Strid mellem de to Thing vil komme til at herske, og jeg holder mig overbeviist om, at dersom dette Thing allerede paa dette Trin gaaer ind paa mit Forslag, vil det andet Thing ikke lægge nogen yderligere Vanffelighed iveien derfor. Der er af det ærede Medlem for Skanderborg Amt (R. Jensen) reist stærkere Modstand mod dette